

חמשה סלעים של אהבה

ספור מכלא על רבי טרפון, אלעזר העני, ואהבת השם.

לפעמים לוותר מאהבה – זה להיות הכי קרוב לשם!

הַמִּתְנָה שֶׁל הַנֶּשֶׁם

אֶלְעָזָר הָיָה פּוֹעֵל עָנִי
מְאֹד, אֶךְ עָשִׂיר בְּאַמוּנָה.

בְּכָל בּוֹקֵר הָיָה מֵרִים
מִבֶּטֶן וּמִזֶּדָּה לַנֶּשֶׁם:
"תּוֹדָה עַל הַבֶּן הַבְּכוֹר
שֶׁנָּתַתָּ לִי!"

מצוה מן השמים

השם צוה בתורה:
יש לפדות (לקנות בחזרה)
כל בן בכור מהכהן.

המחיר?
חמשה סלעים מכסף טהור.
זהו סכום עצום לאדם כל כך
עני!

עבודה מתוך תפילה

הוא התפלל ובקש: "אנא השם, עזר לי
לקיים את המצוה שלך בשלמות!"

אלעזר עבד מהבוקר עד הלילה.
ידיו כאבו, אף לבו שמח לשם.

מִוֶּתֶר בְּאַהֲבָה

חֲדָשׁ שָׁלֵם אֶלְעָזָר לֹא אָכַל אוֹכֵל
חֶם, אֶלָּא רַק קֶמַח חֲרוּבִים וּמִים.

"הַכֹּל כְּדֵי לְשַׂמַּח אֶת מֶלֶךְ מַלְכֵי
הַמְּלָכִים!" לָחַשׁ בְּאַמוּנָה.

הַנֶּסֶךְ שֶׁל אֶלְעָזָר

פְּרוּטָה לְפְרוּטָה,
עַד שֶׁנֶּאֱסָפוּ חֲמִשָּׁה
סֶלָעִים טְהוֹרִים!

"הוֹדוּ לַנֶּשֶׁם כִּי טוֹב!"
שִׂמַּח אֶלְעָזָר.
"הַכֶּסֶף לַמִּצְוָה מוֹכֵן!"

הוֹלָכִים אֶל הַצַּדִּיק

אֶלְעָזָר לְבַשׁ בְּגָדֵי שַׁבָּת וְהָלַךְ לְרַבִּי
טָרְפוֹן, הַכֹּהֵן הָעֹשֶׂיר הַמְּשַׁרְת׃ אֶת הַנֶּשֶׁם.

רַבִּי טָרְפוֹן קִבֵּל אוֹתוֹ בְּהֶאֱרַת פָּנִים
וּבְחִיּוֹךְ כְּאוֹר הַשֶּׁמֶשׁ.

הַבֵּן אוֹ הַכֶּסֶף?

רַבִּי טֶרְפוֹן שָׁאֵל בְּטָקָס הַפְּדִיּוֹן: "מָה אַתָּה
רוֹצֶה יוֹתֵר? אֶת בֶּנְךָ בְּכוֹרֶךָ, אוֹ אֶת הַכֶּסֶף?"

אֶלְעָזָר הַבֵּיִט לְשִׁמִּים וְעָנָה בְּגִאוּה: "אֲנִי
רוֹצֶה לְקַיֵּם אֶת מִצְוַת הַשֵּׁם וְלִפְדוֹת אֶת בְּנֵי!"

מְסִירַת הַסְּלָעִים

צָלִיל הַמִּטְבָּעוֹת נִשְׁמָע בַּחֲדָר.
מֵאֲמֵץ שֶׁל חֲדָשׁ שָׁלֵם עָבַר לַיָּדִי הַכֹּהֵן.

בְּלֵב שָׁלֵם וְשִׂמְחָה, אֶלְעָזָר מָסַר
הַכֹּל מִתּוֹךְ אֲהֲבַת הַשֵּׁם.

המצוה נעשית בשלמות

רבי טרפון ברך את התינוק שיגדל
לתורה, ואלעזר נשם לרוחה.

המצוה הסתיימה! כיסיו היו ריקים מכסף,
אך לבו היה מלא בברכת השם.

רַגַע אֶחָד, אֶלְעֶזֶר!

בְּדִיוִק כְּשֶׁאֶלְעֶזֶר הִסְתּוֹבֵב וְעָמַד לְצֵאתָ,
קָרָא לוֹ רַבִּי טָרְפוֹן לַחֲזוֹר פְּנִימָה.

מָה קָרָה? הֲאֵם הִכְסֹף פָּסוּל?
מָה הַנֶּשֶׁם מְכוּוֹן עֲכָשׁוּ?

מִתְּנָה שֶׁל חֶסֶד

רַבִּי טַרְפוֹן לָקַח אֶת חֲמִשָּׁת הַסְּלָעִים וְהַחֲזִיר
אוֹתָם יְשִׁירוֹת לַיָּדָיו שֶׁל אֶלְעָזָר!

"הַשֵּׁם זָכָה אוֹתָךְ בְּמִצְוָה, שְׂמַח רַבִּי טַרְפוֹן,
וְעַכְשָׁיו הַשֵּׁם מְזַכֶּה אוֹתִי בְּמִצְוָה שֶׁל חֶסֶד!"

מַשְׁלִי – אֲנִי נוֹתֵן לָךְ!

"הַמִּצְוָה קִיָּיְמָה כִּהְלָכָה,
וְהַכֶּסֶף שִׁיךְ לִי לְגִמְרִי עַל פִּי
תּוֹרַת הַשֵּׁם," הִסְבִּיר הָרֹב.

"וּבְדִיוק כִּיּוֹן שָׁזָה שְׁלִי –
יֵשׁ לִי רְשׁוֹת וּשְׁמֻחָה לְתֵת
לָךְ הַכֹּל בְּמִתְנָה מְאֹהָבָה!"

סְעוּדָה מְלֵאָה בַּאֲמוּנָה

בְּאוֹתוֹ לַיְלָה נְעֻרְכָּה סְעוּדָה גְּדוֹלָה, יָפָה וּשְׂמִיחָה בְּבֵיתוֹ שֶׁל אֱלֹעָזָר.
הוּא וּמִשְׁפָּחָתוֹ דָּמְעוּ וְהוֹדוּ לַשֵּׁם, שֶׁשָּׁלַח צַדִּיק עֶנֶק לְשִׁמְחָה אוֹתָם.

מָה אָנוּ לוֹמְדִים?

רַבִּי טַרְפוֹן לָמַד אוֹתָנוּ שָׂאת
מַצּוֹת הַשֵּׁם עוֹשִׂים בְּדִיוּק
כְּפִי שְׂכָתוֹב בַּתּוֹרָה.

אֲךְ כְּשֶׁאָנוּ מוֹתְרִים מֵאַהֲבָה עַל מָה
שֶׁמִּגִּיעַ לִי כֵּדִי לַעֲזֹר לְחֵבֶר – אָנוּ גּוֹרְמִים
לַנַּחַת הַכִּי גְדוֹלָה לַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ!